

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

28 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte –Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui,

Tansug Alper xxxxxx, născut la data de
xxxx, originar din xxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 13.03.2018 – 16.05.2019;

Instanța de apel: 07.07.2020 – 04.11.2019;

Instanța de recurs: 02.02.2021 – 28.04.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 mai 2019, Tansug Alper a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 362¹ alin. (2), lit. lit. b), c) Cod penal și cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală i-a fost stabilită pedeapsa sub formă închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa sau deține funcții de administrare în domeniul hotelier pentru o perioadă pe un termen de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare aplicată lui Tansug Alper, fixându-i-se un termen de probă de 2 (doi) ani.

A fost respinsă cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Tansug Alper a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea traducerilor în mărime de 9 802 lei.

Cauza penală a fost examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în baza art.364¹ Cod de procedură penală.

2. Pentru a se pronunța în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, Tansug Alper în perioada lunilor martie - aprilie 2017, acționând intenționat și de comun acord cu alte persoane nestabilite la moment de organul de urmărire penală, urmărind scopul obținerii direct a unui folos

financiar sau material, contrar prevederilor art. 6 a Protocolului împotriva traficului ilegal de migranți pe cale terestră, a aerului și pe mare, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate din 15.11.2000, în vigoare pentru Republica Moldova din 16.10.2005 care prevede că „fiecare stat parte adoptată măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a conferi caracterul de infracțiune, atunci când faptele au fost comise intenționat și pentru a obține, direct ori indirect, un folos financiar sau un alt folos material: a) traficului ilegal de migranți: confecționării unui document de călătorie sau de identitate fraudulos”, au întreprins acțiuni intenționate în vederea organizării ieșirii ilegale de pe teritoriul Republicii Moldova, intrării și șederii ilegale pe teritoriul statelor membre a Uniunii Europene a cetățenilor Turciei, xxxxxxxx, care nu sunt cetățeni sau rezidenți ai acestor state, prin tranzitarea ilegală teritoriul Republicii Moldova și a Ucrainei.

În vederea realizării acțiunilor sale infracționale cet. Tansug Alper împreună și de comun acord cu alte persoane nestabilite la moment, în perioada de timp cuprinsă între 16.03.2017 și 05.04.2017, i-au adăpostit pe cet. Turciei, xxxxx la hotelul „Fortuna” din mun. Chișinău, str. Buiucani 13 A, care au intrat pe teritoriul Republicii Moldova la 16.03.2017 prin punctul de trecere a frontierei de stat Aeroportul Internațional Chișinău, prezentând pașapoarte veridice.

În intervalul de timp 16.03.2017 - 05.04.2017 cet. Turciei, xxxxx, s-au aflat pe teritoriul Republicii Moldova, perioadă în care Tansug Alper, împreună cu alte persoane neidentificate, le-au confecționat și le-au transmis pașapoartele diplomatice false cu nr. x din 28.04.2016. nr xxx din 26.02.2016 și nr. x din 28.11.2016, pe numele cet. xxxx, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 4/100 din 11.04.2017, realizat de autoritățile Ucrainei, s-a concluzionat că „pașaportul pentru călătorie în străinătate a cetățeanului Turciei nr. x eliberat pe numele x a fost fabricat prin metoda tipografică; În pașaportul nr. x, pagina cu datele de identificare a fost înlocuită pagina cu datele de identificare cu numele x, din pașaportul x; Pașaportul pentru călătorie în străinătate a cetățeanului Turciei nr. x, eliberat pe numele x a fost fabricat prin metoda tipografică; În pașaportul nr. x, pagina cu datele de identificare a fost înlocuită cu pagina cu datele de identificare pe numele x din pașaportul x; Pașaportul pentru călătorie în străinătate a cetățeanului Turciei nr. x, eliberat pe numele x a fost fabricat prin metoda tipografică. În pașaportul nr. x, pagina cu datele de identificare a fost înlocuită cu pagina cu datele de identificare pe numele x, din pașaportul x cu care ultimii au părăsit ilegal teritoriul Republicii Moldova la 05.04.2017 prin postul de trecere a frontierei de stat Criva-Mămăliga, intrând pe teritoriul Ucrainei.

Ulterior, la 06.04.2017, în timpul trecerii prin punctul de trecere a

frontierei de stat Ujgorod a Ucrainei și intrării pe teritoriul Slovaciei, ultimii au prezentat pașapoartele diplomatice cu nr. x din 28.04.2016, nr. x din 26.02.2016 și nr. x din 28.11.2016, care s-au dovedit a fi falsificate.

Acțiunile lui Tansug Alper au fost încadrate în baza art. 362¹ alin. (2), lit. b) și c) Cod penal adică, organizarea migrației ilegale, în scopul obținerii direct sau indirect a unui folos financiar, a intrării și șederii ilegale pe teritoriul unui stat, a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestui stat, săvârșite de mai multe persoane, asupra a mai multor persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Principal, Mihail Cebotari prin care a solicitat casarea sentinței, cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-l recunoaște pe Tansug Alper culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 362¹ alin. (2), lit. b), c) Cod penal, cu stabilirea pedepsei, pe un termen de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea pedepsei complimentare privarea de dreptul de a ocupa sau deține funcții de administrare în domeniul hotelier pentru o perioadă de 3 (trei) ani.

Admiterea acțiunii civile privind încasarea cheltuielilor de judecată în beneficiul statului în cuantumul înaintat în sumă de 9 802 lei de la inculpatul Tansug Alper.

- avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului Tansug Alper prin care a solicitat casarea sentinței, cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Tansug Alper recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 362¹ alin. (2), lit. b), c) Cod penal a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă, cu dispunerea restituirii telefonului mobil „Iphone 6”.

3.1 În motivarea apelului, procurorul a indicat că:

- deși instanța a calificat corect acțiunile inculpatului Tansug Alper, partea acuzării consideră că sentința este nefondată sub aspectul blândeții pedepsei și neadmiterii cheltuielilor de judecată, instanța de judecată examinând în mod superficial circumstanțele în care s-a produs fapta și personalitatea inculpatului;

- luând în calcul prevederile art. 75 Cod penal raportate la prezenta cauză penală, constată că, Tansug Alper a comis infracțiunea de organizare migrației ilegale, infracțiune cu o gravitate și reacție sporită din partea societății asupra unor categorii de genul dat de infracțiuni;

- prin comiterea unei asemenea infracțiune, se lezează nu doar securitatea statului Republicii Moldova, dar și a altor state. Anume, ținând cont de argumentele sus menționate, Organizația Națiunilor Unite, în vederea prevenirii și combaterii fenomenului în cauză, a adoptat Protocolul

împotriva traficului ilegal de migranți pe cale terestră, a aerului și pe mare, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate din 15.11.2000, în vigoare pentru Republica Moldova din 16.10.2005;

- pedepsele aplicate urmează să fie de așa natură încât să descurajeze persoanele de a comite asemenea gen de infracțiuni;

- totodată, urmează de menționat că, la comiterea infracțiunii de organizare migrației ilegale, au fost folosite pașapoarte diplomatice false, fapt care demonstrează pericolul genului dat de infracțiuni;

- motivul comiterii infracțiunii în cauză este unul josnic, și anume de a obține un folos material sau financiar;

- analizând personalitatea inculpatului, s-a stabilit că, deși la moment are antecedente penale stinse, anterior, ultimul a fost condamnat în baza art. 217 alin. (3) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa de închisoare pe un termen de 2 ani, cu suspendare condiționată pe un termen de 1 an de zile;

- din analiza revendicării, se observă că în privința inculpatului a mai figurat o cauză penală pornită în baza art. 165 alin. (2) Cod penal, însă pe care ulterior a fost achitat;

- Tansug Alper nu este la prima abatere de la legea penală, anterior comițând infracțiune grave, însă nefiind privat real de libertate;

- deși Tansug Alper, anterior a fost condamnat, la o pedeapsă nelegată de privarea de libertate, beneficiind de o șansă din partea statului, ultimul a luat-o în considerație, comițând în continuare noi infracțiuni;

- analizând existența cărorva circumstanțe atenuante se observă că ele lipsesc, or faptul recunoașterii vinovăției în instanța de judecată, nu poate fi considerată ca circumstanță atenuantă, odată ce beneficiază în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, de reducerea cu 1/3 și respectiv 1/4 din pedeapsa maximă și minima aplicată;

- luând în considerație că Tansug Alper, a comis o infracțiune de o rezonanță și gravitate sporită, din motive financiare, anterior fiind condamnat pentru infracțiuni grave, neexistând careva circumstanțe atenuante, consideră că pedeapsa aplicată de instanța de judecată, cu stabilirea termenului de probă de 2 ani, este una prea blândă;

- instanța de judecată, în motivarea hotărârii a făcut trimitere doar la criteriile generale de aplicare a pedepsei penale, prevăzute la art. 75 Cod penal, fără a indicate concret toate circumstanțele cazului;

- consideră că suspendarea condiționată a executării pedepse închisorii față de inculpatul Tansug Alper nu va asigura scopul pedepsei penale, prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod Penal;

- prin condamnarea lui Tansug Alper la executarea pedepsei sub formă de închisoare de 2 ani, cu suspendarea condiționată cu un termen de probă de 2 (doi) ani, cu privarea de a ocupa sau deține funcții de

administrare în domeniul hotelier pe un termen de 2 ani este pedeapsa cea mai blândă, nu se va atinge scopul pedepsei penale de corijare a acestuia;

- consideră că instanța urma să aplice o pedeapsă echitabilă, care să fie în corelație cu gravitatea faptelor comise de către inculpat, pentru restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, urmând a fi respectate principiul echității și principiul diferențierii pedepsei, prin stabilirea corectă a categoriilor de infracțiuni reieșind din gravitatea acestora și sancțiunea echitabilă care trebuie să corespundă cu valorile sociale la care s-au atentat prin faptele infracționale;

- prin aplicarea unei pedepse echitabile de către instanțele de judecată va fi atins scopul procesului penal de restabilire a echității sociale, însă până la atingerea acestui scop instanța de judecată urmează în mod prioritar să facă o individualizare corectă a acțiunilor infracționale coraport cu gravitatea faptelor care îi sunt încredințate lui Tansug Alper, rigori care nu fost respectate de instanța de judecată prin soluția pronunțată și argumentele prin care aceasta a ajuns la concluzia aplicării acestei pedepse;

- consideră că prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare se va ajunge la realizarea scopul pedepsei penale, anume îl va determina pe inculpat, de a se corecta și de a evita pe viitor comiterea altor infracțiuni mai severe, precum și va avea rol de prevenire în săvârșirea a noi infracțiuni similare din partea altor persoane;

- consideră că, acțiunea civilă urmează a fi admisă în cuantumul înaintat cu încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat.

3.2 În motivarea cerințelor sale avocatul Dudulica Liubomir a invocat următoarele aspecte:

- instanța de judecată nu a luat în considerație argumentele invocate de către partea apărării: inculpatul și-a recunoscut vina sa și apărarea va evidenția doar circumstanțele care atenuază vinovăția acestuia. De asemenea, urma să fie luate în considerație circumstanțele atenuante: recunoașterea integrală a vinovăției; contribuirea la descoperirea infracțiunii prin explicarea tuturor circumstanțelor cazului și elucidarea detaliilor; căința sinceră; caracteristica pozitivă a inculpatului; personalitatea inculpatului: familist, are la întreținere un copil minor;

- concluzia instanței de refuz în aplicarea pedepsei în formă de amendă pe motiv că inculpatul anterior a fost condamnat, nu poate fi acceptată, or suma amenzii este mare și în situația în care acesta a pierdut locul de muncă, are la întreținere un copil minor, necesitatea de a face rost de surse financiare suplimentare, îi va crea o condiție de disconfort suficient pentru a face concluzii și a respecta pe viitor legea;

- nu este întemeiată concluzia instanței de judecată nici referitor la corpurile delictive. Într-adevăr telefonul mobil „Iphone 6” este recunoscut

corp delict pe caz. Dar, în calitate de probă este prezentată instanței de judecată informația deținută pe acest dispozitiv de stocare. La materialele dosarului sunt înscrise și dispozitive de stocare care conțin informația din telefonul mobil „Iphone 6”, cu descrierea detaliată. Consideră că păstrarea la materialele cauzei a telefonului mobil „Iphone 6” este inutilă și lezează dreptul de proprietate a lui Alper Tansug.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2020, apelul declarat de avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului a fost respins ca fiind nefondat, iar apelul declarat de procuror a fost admis, casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Lui Tansug Alper recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 362¹ alin. (2), lit. b), c) Cod penal i-a fost aplicată pedeapsa cu închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa sau deține funcții de administrare în domeniul hotelier pentru o perioadă de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cheltuielile de judecată în mărime de 9802 (nouă mii opt sute doi) lei, suportate în legătură cu efectuarea traducerilor au fost încasate de la inculpatul Tansug Alper.

În rest, sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 16 mai 2019, a fost menținută.

4.1 *Instanța de apel* verificând legalitatea și temeinicia soluției primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Tansug Alper, a constatat că aceasta nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal raportat la prevederile art. 90 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Instanța de apel analizând soluția primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Tansug Alper a reținut că prima instanță și-a motivat soluția referitor la aplicarea pedepsei și modalitatea de executare a acesteia în baza unor și aceleiași circumstanțe, invocând circumstanțele ce țin de gravitatea faptei comise, că a recunoscut vina, se căiește de cele comise.

Instanța de apel a concluzionat că, soluția primei instanțe nu poate fi menținută, așa cum aceasta nu corespunde criteriilor de individualizare a pedepsei și nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale.

Instanța de apel a notat că prin acțiunile prejudiciabile comise de inculpatul Tansug Alper au fost lezate relațiile sociale a căror existență și

desfășurare normală sunt condiționate de desfășurarea în condiții de legalitate a organizării intrării, șederii sau tranzitării teritoriului statului sau a ieșirii de pe acest teritoriu a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestui stat. Din cuprinsul materialelor probatorii administrate la dosar, rezultă că la comiterea infracțiunii de organizare migrației ilegale, au fost folosite pașapoarte diplomatice false, fapt care demonstrează pericolul genului dat de infracțiuni. Motivul comiterii infracțiunii în cauză este obținerea unui folos material sau financiar.

Instanța de apel analizând personalitatea inculpatului a reținut că, deși la moment are antecedente penale stinse, anterior, ultimul a fost condamnat în baza art. 217 alin. (3) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa de închisoare pe un termen de 2 ani, cu suspendare condiționată pe un termen de 1 an de zile, Tansug Alper nu este la prima abatere de la legea penală, anterior a mai infracțiuni, fiindu-i aplicată o pedeapsă penală sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. În asemenea circumstanțe, a considerat că, deși inculpatul Tansug Alper anterior a fost condamnat, la o pedeapsă nelegată de privarea de libertate, beneficiind de o șansă din partea statului, ultimul a luat-o în considerație, comițând în continuare noi infracțiuni.

Instanța de apel luând în considerație că Tansug Alper a comis o infracțiune de o rezonanță și gravitate sporită, din motive financiare, anterior fiind condamnat pentru infracțiuni grave, neexistând careva circumstanțe atenuante, consideră că pedeapsa aplicată de instanța de judecată, sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei este una prea blândă și care nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale, și anume restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Instanța de apel a considerat că doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare se va ajunge la realizarea scopul pedepsei penale, îl va determina pe inculpat, de a se corecta și de a evita pe viitor comiterea altor infracțiuni mai severe, precum și va avea rol de prevenire în săvârșirea a noi infracțiuni similare din partea altor persoane.

Cu referire la chestiunea privind cheltuielile de judecată, instanța de apel a reținut argumentele primei instanțe potrivit precum că norma legală (art. 227 alin. (2), pct. 1) și art. 229 alin. (1) Cod procedură penală), nu prevede în calitate de cheltuieli judiciare cheltuielile suportate pentru efectuarea traducerilor.

Cu referire la apelul declarat de avocatul Liubomir Dudulica în numele inculpatului Tansug Alper, instanța de apel a respins ca fiind nefondată solicitarea părții apărării privind aplicarea inculpatului Tansug Alper pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 362¹ alin. (2), lit. b), c)

Cod penal a unei pedepse mai blânde, sub formă de amendă, or, după cum a indicat și prima instanță, această măsură de pedeapsă nu este echitabilă deoarece inculpatul nu este la primul conflict cu legea, iar pedeapsa stabilită anterior (sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal) nu l-a determinat la revizuirea conduitei civice.

Instanța de apel nu a stabilit incidența unor temeuri sau circumstanțe care să justifice aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de amendă or, la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Tansug Alper, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de toate aspectele cauzei, de circumstanțele ce caracterizează atât personalitatea inculpatului, cât și de circumstanțele în care a fost comisă fapta prejudiciabilă.

În ceea ce privește dezacordul părții apărării cu soluția primei instanțe în partea dispunerii păstrării la materialele cauzei pe tot termenul de păstrare, după definitivarea sentinței a telefonului mobil de model „Iphone 6”, instanța de apel a constatat că prima instanță a dispus soluționarea chestiunii referitor la corpul delict în conformitate cu prevederile art. 162 Cod procedură penală.

5. *Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar* de către avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului prin care invocând incidența *pct. 6* a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea sentinței și deciziei în partea aplicării pedepsei cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Tansug Alper să îi fie aplicată pedeapsa amendă în mărimea minimă prevăzută de sancțiunea art. 362¹ alin. 2 din Codul penal.

5.1 *În susținerea recursului avocatul a invocat că:*

- instanțele de judecată au dat apreciere eronată circumstanțelor de fapt și, respectiv, interpretare juridică greșită;

- instanța de apel nu a luat în considerație argumentele invocate de către partea apărării că inculpatul și-a recunoscut vina sa și apărarea va evidenția doar circumstanțele care atenuază vinovăția acestuia precum și recunoașterea integrală a vinovăției; contribuirea la descoperirea infracțiunii prin explicarea tuturor circumstanțelor cazului și elucidarea detaliilor; căința sinceră; caracteristica pozitivă a inculpatului; personalitatea inculpatului: familist, are la întreținere un copil minor;

- consideră că, concluzia instanței de refuz în aplicarea pedepsei în formă de amendă pe motiv că inculpatul anterior a fost condamnat, nu poate fi acceptată, or suma amenzii este mare și, în situația în care acesta a pierdut locul de muncă, are la întreținere un copil minor, necesitatea de a face rost de surse financiare suplimentare, îi va crea o condiție de disconfort suficient pentru a face concluzii și a respecta pe viitor legea;

- consideră neîntemeiată concluzia instanței de judecată referitor la

corpurile delictive, într-adevăr telefonul mobil Iphone 6 este recunoscut corp delict pe caz. În calitate de probă este prezentată instanței de judecată informația deținută pe acest dispozitiv de stocare, sunt înscrisuri și dispozitive de stocare care conțin informația din telefonul mobil Iphone 6 cu descrierea detaliată. Consideră, că păstrarea la materialele cauzei a telefonului mobil Iphone 6 este inutilă și lezează dreptul de proprietate a lui Alper Tansug, în acest sens invocând prevederile art. 128 alin. 5⁴ din Codul de procedură penală și art. 162 alin. 1 din Codul de procedură penală;

- consideră că nu poate fi reținut și argumentul că, inculpatul anterior a fost condamnat la închisoare cu suspendare, fapt care îl caracterizează negativ și corectarea acestuia este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, or Tansug Alper a fost condamnat în anul 2011 pentru păstrarea drogurilor pentru consum propriu și a executat pedeapsa conștiincios;

- consideră că eronat au fost încasate cheltuielile de judecată (art. 227 și art. 228 din Codul de procedură penală).

6. La recursul ordinar declarat de inculpat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentare a învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că atât instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a stabilit pedeapsa.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Cu referire la recursul declarat, Colegiul reține că în susținerea acestuia s-a invocat *pct. 6)* alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă reieșind din cerințele recursului, Colegiul reține că drept temei pentru recurs *pct. 10)* alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când pedeapsa nu a fost individualizată corect.

Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel. Colegiul reține că, recurentul deși este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens, inculpatului Tansug Alper să îi fie aplicată pedeapsa amendă în mărimea minimă prevăzută de sancțiunea art. 362¹ alin. 2 din Codul penal.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, Colegiul consideră instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite. La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de faptul că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința inculpatului nu poate fi atinsă decât prin aplicarea pedepsei penale cu închisoare, or această pedeapsă este una echitabilă și care va atinge scopul sancțiunii penale de reeducare a ultimului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia cât și din partea altor persoane.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticele punctate de recurent în cererea sa, Colegiul penal ajunge la concluzia că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă în partea condamnării lui Tansug Alper în baza

art. 362¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată, iar la aplicarea pedepsei lui Tansug Alper, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76-78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite – care se califică ca infracțiune „mai puțin gravă”, de persoana inculpatului – care a recunoscut vina integral, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea – careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost reținute, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatei și condițiile de viață ale inculpatului – *inculpatul anterior a fost atras la răspundere penală*, prin aplicarea corespunzătoare a prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, or, careva erori în acest sens nefiind constatate.

Instanța de recurs reține că solicitarea avocatului privind aplicarea în privința lui Tansug Alper a pedepsei sub formă de amendă penală, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, este neîntemeiată, or doar faptul că inculpatul a recunoscut vina și nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea pedepsei sub formă de amendă.

Totodată, instanța de recurs menționează că, această chestiune a fost obiect de discuție în instanța de apel, asupra căreia instanța de apel s-au expus întemeiat, deoarece aceasta ținând cont de toate circumstanțele atenuante și caracteristica inculpatului, a ajuns la concluzia de că doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare se va ajunge la realizarea scopul pedepsei penale, îl va determina pe inculpat, de a se corecta și de a evita pe viitor comiterea altor infracțiuni mai severe, precum și va avea rol de prevenire în săvârșirea a noi infracțiuni similare din partea altor persoane.

Prin urmare, motivele recurentului nu și-au găsit confirmarea, recursul conține invocări identice cu apelul declarat, asupra cărora instanța de apel s-a expuse în mod argumentat asupra acestora (*vezi în acest sens pct. 4.1 a prezentei hotărâri*), soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune (hotărârea CtEDO García Ruiz versus Spania), și noțiunea de proces echitabil cere ca instanța care și-a motivat succint decizia, fie prin preluarea motivelor instanței inferioare, fie altfel, să examineze în mod real întrebările esențiale care i-au fost adresate (hotărârea CtEDO Boldea versus România).

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată prin stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse privative de libertate, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod

penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei non privative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

Cu referire la chestiunea privind cheltuielile de judecată, Colegiul Penal reține că instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.227 și art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, și lea aplicat corespunzător adoptând o soluție întemeiată și motivată.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel.

Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temeiuri legale pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Tansug Alper xxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 27 mai 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana